

Р Е Ш Е Н И Е №16

гр. Перник, 23 януари, 2013 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на шестнадесети януари две хиляди и тринадесета година в състав:

Председател: СТЕФАН СТАНЧЕВ
Членове: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Е. В.*** и в присъствието на прокурора А.***, като разгледа докладваното от съдията Станчев к.н.а.х.д.№ **359** по описа за **2012** година на Административен Съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

С решение, постановено по нах дело № 991/12 г. по описа на РС Перник е отменено НП № 0410/11 г. на Председател на КРС, с което е била наложена имуществена санкция в размер на 60 хиляди лева за осъществено нарушение по чл. 325, ал. 1 от ЗЕС. Недоволен от решението на ПРС е останал АНО, който с процесуално допустима касационна жалба иска отмяна на обжалвания съдебен акт и постановяване на друг по същество, с който да се потвърди издаденото срещу “***” ЕАД наказателно постановление. В касационната жалба са развити подробни оплаквания за това, че са налице отменителни основания в обжалваното съдебно решение.

Ответникът по касационната жалба оспорва основателността ѝ в приложени по делото писмени бележки.

Представител на окръжна прокуратура Перник, предлага да се остави в сила решението на районен съд.

Съдът, като обсъди доводите на страните във връзка с доказателствата по делото прие следното.

Касационната жалба е неоснователна.

Касационният съд, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено следното:

Районен съд - Перник, въз основа на представените пред него и събрани в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от фактическа страна, че след подадено в приемащия доставчик заявление от Водоснабдяване и канализация ООД, абонат на ответника по касационната жалба за пренос на използван от мобилен телефонен номер и след изпращане от приемащия доставчик на заявлението до даряващия доставчик, последният – настоящ ответник, отказал на лицето преносимост на заявения номер по причина, че заявлението е с непълни или неточни данни, тъй като същото било отхвърлено от ИТ продукт. След проверката на „***” ЕАД, в качество „предоставящ обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, на когото е издадено Разрешение за ползване на определен ограничен ресурс” и „даряващ доставчик”, е съставен акт за нарушение на условията на Разрешението и нарушение на ФС поради липса на предпоставки за отказ от преносимост на номера от даряващия

доставчик пред приемащия, въз основа на който акт е издадено процесното наказателно постановление.

При така установеното от фактическа страна Районен съд - Перник след извършената служебна проверка за законосъобразност, както и по повод възраженията на страните е приел от правна такава, че в хода на производството по налагане на административно наказание са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, поради несъобразяване с императивните изисквания относно формата и съдържанието на АУАН и НП, ограничили правото на защита на наказаното лице, които се явяват основание за отмяна на атакувания правораздавателен акт, сложил край производството пред административнонаказващия орган. Районният съд е приел, че не са спазени изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН относно необходими реквизити на АУАН и НП, тъй като в същите липсва описание на нарушението в цялост и същото е описано само като неосигуряване възможност от страна на даряващия доставчик за пренасяне на телефонния номер, чрез отказ от страна на „***“ ЕАД до приемащият доставчик за преносимост.

Административен съд – Перник намира жалбата за неоснователна, като споделя мотивите и изцяло крайният извод на първата съдебна инстанция, като съображенията за това са следните:

Правилна е преценката на районния съд, констатирал липса на съществени реквизити на АУАН и процесното НП, като същата е приел за съществено ограничаване правото на защита на наказаното лице. Изискването на чл. 42, т. 4 от ЗАНН, респ. чл. 57, ал. 1 т. 5 от ЗАНН относно описание на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване в АУАН, респ. НП в настоящия случай не е спазено. Двата акта, обективирали началото и края на административнонаказателното производство съдържат идентично, неясно и непълно описание на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване, което не кореспондира с посочените за нарушени законови разпоредби. На свой ред неспазване на процедура по издаване и връчване на АУАН и НП е отчетено от въззивния съдебен състав като порок на развитото се пред АНО административно наказателно производство. В тази връзка са изложени подробни мотиви за допуснатите нарушения, по точно – игнориране на личното участие на оторизиран представляващ на санкционираното лице. Представителството по пълномощие, както е установено от ПРС е незаконосъобразно с оглед спецификата на производството по налагане на административно наказание.

Настоящия съд намира за основателна позицията на ответника по касационната жалба във връзка с ненадлежащото връчване на АУАН на пълномощник на наказаното дружество. Видно от приложеното по делото пълномощно изпълнителните директори на „***“ ЕАД са упълномощили лицето П. Ю. Ш. ***да представлява дружеството пред всички държавни органи, комисии и други институции с изрично делегираното право да получава от тяхно име актове за установяване на административни нарушения, съставени и издадени на основание ЗАНН. Получаването на АУАН е различно процесуално действие от предявяването. В настоящия случай АУАН е предявен на пълномощника, на който не са делегирани такива права по приложеното пълномощно. Предявяването на АУАН има за цел нарушителя да се запознае с вмененото му нарушение и адекватно да се защити като впише веднага възраженията си. От предявяването на АУАН и подписването му от нарушителя започва да тече още един тридневен срок за подаване на писмени

възражения. В конкретния случай с предявяването на АУАН на друго лице , което не е изрично упълномощено изброените по горе права на защита на нарушителя са игнорирани и това нарушение на актосъставителя винаги е основание за отмяна на НП.

Предвид всичко гореизложено касационният съд като цяло преценява изводите на първата съдебна инстанция относно допуснати в производството по налагане на административно наказание съществени процесуални нарушения, довели до значително ограничаване правото на защита на наказаното лице, за правилни и законосъобразни. Поради това правилно е решението на първоинстанционния съд да отмени атакуваното наказателно постановление дори само на процесуално основание. Наред с това, РС разглежда спора в неговото същество, като фактическото описание на нарушението се свежда до неосигуряване на възможност от страна на “***” ЕАД за пренасяне на процесния телефонен номер, така, че абоната да го запази при промяна доставчика на услугата. Това е обосновано с отговор до БТК, че има некоректно попълнени данни, което е пречка за електронно обработване на заявлението. От това, не следва, че санкционираното търговско дружество е откоцзоло да извърши услугата за да му се налага санкция по този ред. В тази връзка РС е изложил мотиви, че няма доказателства да е извършено нарушението, така както е приел АНО, а има данни да не са изследвани последващи обстоятелства, свързани с инвокираното нарушение. При тези изводи атакувания съдебен акт следва да бъде оставен в сила, а касационната жалба – отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 771/18.X.2012 г. постановено по НАХД № 991/2012 г. по описа на Районен съд – Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:/п/

Членове: 1./п/
2./п /